

[Lynnerup Nielsen.]

forslaget vedtages i den foreliggende form. Langt den overvejende del vil føle sig skuffet.

Ikke mindst de bemandingsregler, lovforslaget indeholder, vil føles som en skuffelse, og de vil afgjort af den menige sømand blive modtaget med berettiget harme. Disse bemandingsregler skaber ikke den sikkerhed, som det netop ifølge § 1, formålsparagraffen, er hensigten at give; denne paragraf siger jo, at der skal være den fornødne besætning ombord på vore skibe. Sikkerheden synes at blive noget illusorisk, når der ifølge lovforslagets bemandingsregler overhovedet ikke skal være en eneste uddannet sømand i bemanningen af de skibe, der har mellem 150 og 400 brutto registertons, men at dette først skal finde sted i skibe med over 400 brutto registertons. Nej, for at den størst mulige sikkerhed kan opnås, må der i det mindste være en uddannet sømand ombord. Hvad skibe med over 400 brutto registertons angår, finder jeg heller ikke bemandingsreglerne tilstrækkelige, særlig når talen er om de fuldt uddannede søfolk.

I § 4, stk. 2, fastsættes det, at der i skibe over 2 500 brutto registertons skal være ansat mindst en bådsmænd, men denne bestemmelse bliver faktisk også illusorisk, da der i sidste del af stk. 2 står, at bestemmelsen kun gælder de skibe, der bliver bygget, efter at denne lov er trådt i kraft. Med andre ord, alle vore nuværende skibe af den omtalte størrelse og større kan helt unddrage sig at ansætte en eneste bådsmænd, og det siger sig selv, at der vil gå årtier, før den foreslåede bestemmelse kan få nogen virkelig betydning for vore søfolk.

I § 2, stk. 6, findes den bestemmelse, at lærlinge og aspiranter, der antages til uddannelse til styrmænd, skal medregnes til det foreskrevne underordnede dæksmandskab. Dette afsnit vil sikkert vække overordentlig stor utilfredshed hos det underordnede mandskab, og det er meget forståeligt, da der mellem rederne og søfolkenes organisationer er opnået overenskomst om en arbejdsanvisning, der i det store og hele virker tilfredsstillende, og denne overenskomst herved faktisk vil blive undergravet. Det bliver jo i virkeligheden sådan, at den anvisningsmetode, som gennem årene har været anvendt indenfor søfolkenes organisationer, nemlig princippet med afstempling, at retten til hyre afhænger af ledighedens længde, ophæves ved, at enkelte privilegerede søfolk opnår mulighed for at sætte til søs udenom sømændenes almindelige regler og tillige kan unddrage sig pligten

til at være medlem af sømændenes organisation. Det kan da ikke være rigtigt, og der kan heller ikke være nogen fornuftig mening i, at en gruppe søfolk uden pligter overfor den organisation, der arbejder for alle fagets udøvere og forhandler på deres vegne om løn- og arbejdsbetingelser, ved denne lovgivning skal kunne unddrage sig al solidaritet overfor fagets øvrige udøvere. Hertil kommer, at de kontingenter, der svares til arbejdsløshedsforsikringen, ikke er småbeløb for den menige sømand.

Hvis lovforslaget gennemføres som fremsat, fritages bestemte grupper af søfolk for alle disse pligter. Jeg tror, at dette afsnit vil vække utilfredshed og harme blandt søfolkene. Det skaber ingenlunde gode arbejdsforhold ombord, at nogle er organiserede og andre uorganiserede. Det kan vel nok formelt siges, at alle er i samme båd, men det er på vidt forskellige vilkår, nogle med pligter og andre helt uden pligter med hensyn til fagets løn- og arbejdsbetingelser. Den del af vore sømænd, der gennem årene pligtskyldigst har ydet deres bidrag til fagets arbejdsløshedsforsikring, vil komme til med bitterhed i sindet at fylde op på kontrolstedet og se sig forbigået på grund af en illegitim tilgang til erhvervet.

De foreslåede bemandingsregler svarer langt fra til den menige sømands forhåbninger. Der sker en reel forringelse af hans arbejdsvilkår, og reglerne vil sandsynligvis give sig udslag i en bemanning af vore kontrolsteder, hvor antallet af ledige sømænd så sandelig er stort nok i forvejen.

Det ærede medlem hr. Qvist Hansen nævnte, at der var stor arbejdsløshed indenfor faget, og det er så sandelig rigtigt. I denne tid, da ingen skibe er oplagt og beskæftigelsen derfor skulle være den allerbedste, er der en meget stor ledighedsprocent blandt sømænd, idet ca. hver femte sømand i dag er ledig, og lovforslagets gennemførelse vil yderligere bevirke forøget ledighed blandt de uddannede sømænd. Den mulighed for større tilgang af unge mænd og drenge, som åbnes, vil kun bevirke, at også disse efter endt uddannelse vil have meget ringe udsigt til beskæftigelse indenfor det fag, de følte sig draget af, og som de nu engang valgte.

Jeg vil spørge den højtærede minister, hvad der egentlig skal forstås ved § 11. Jeg tror, det var det ærede medlem hr. Qvist Hansen, der udtalte ønsket om oplysning i det kommende udvalg om § 11s betydning, men da mit parti jo ikke har mulighed for at blive repræsenteret i udvalget og derigennem nyde godt af oplysningen, vil jeg